

● انتخابات ۲۴خرداد در ایران، خیلی از روندهای ناصواب داخلی را متحول و تهدیدات بین‌المللی را تا اندازهای تعدیل کرده است. موضوع این نوشتار اما، نه پرداختن به روندها و نتایج داخلی، که در جای خود مهم و نیازمند تدبیر، تحلیل و موشکافی عالمانه است که، توجه به شرایط پیش‌آمده در کشور و اهمیت آن در تعامل با دنیا در عرصه سیاست خارجی است. باید اذعان کرد که، منشا بسیاری از مشکلات امروز از جمله باقی ماندن کشور در شرایط ویژه و بغضا بحرانی، برجسته بودن ایران در صدر موضوعات تنش‌زای دنیا، تداوم برخی تنش‌ها در منطقه، رقابت منفی برخی کشورهای مهم منطقه یا ایران، درشت‌گویی برخی از کشورهای ذر‌ای پیرامون و موضوعاتی از این دست،- اغلب معلول روابط پس از ۲۴ خرداد با برخی از کشورهای دنیا خصوصا جهان غرب - است. باید باقی ماندن کشور در شرایط ویژه و بغضا بحرانی، به منظور آغاز روندی تازه در تعامل سازنده با کشورهای موثر و حتی نخبگان غیر حکومتی در سراسر دنیا، می‌تواند در شرایط مطلوب کنونی در کشور، تاثیر قابل توجهی در رفع سو‌برداشت‌های فعلی در عرصه روابط خارجی با بخشی از دنیا داشته باشد. به عبارتی «اجماع‌سازی در داخل و اقتباس‌سازی در خارج» احتمالا می‌تواند به این بازی فرسایشی سی‌وچند ساله پایان دهد. حمایت‌های جدی ار کتان مختلف و موثر نظام و دیپلماسی چند جانبه مقامات ایرانی در سفر اخیر به نیویورک، نقطه آغاز بدیع و امیدوار کننده‌ای در این راستاست. سوبلق دکتر روحانی نشان از مشی تحول‌خواهی، نگرش اصلاحی، مشورت‌پذیری،تعقل‌گرایی، پژوهش‌محوری و تعامل‌جویی دارد. روابط مطلوب با افراد معتدل و موثر جناح‌های اصلی، شخصیت‌های متنفذ کشور، استادان و نخبگان حوزه و دانشگاه و تعامل مثبت با ارکان اصلی نظام، به احتمال قوی توان اجماع‌سازی در داخل را برای حل برخی از گره‌های اصلی در اداره کشور از جمله چگونگی تعامل با غرب، خصوصا بر سر موضوع مهم پرونده هسته‌ای، فراهم کرده است. اما این همه راه‌حل نیست بلکه عرصه دیپلماسی کشور نیز برای تحقق اراده سیاسی نظام جمهوری اسلامی در دنیا، به افرادی ورزیده، مجرب و معتمد نیازمند است. از آنجایی‌که رئیس‌جمهور خود هم حقوقدان و هم دیپلمات است با درک دقیق از شرایط داخلی و بین‌المللی، وزیری را برای امور خارجه انتخاب کرد که دقیقا بتواند مکمل رفتار سیاست داخلی اجماعی مورد اشاره و پیش‌برنده اراده سیاسی جمهوری اسلامی بر اساس اصول عزت، مصلحت و حکمت باشد. دکتر ظریف دیپلماتی صاحب‌نام، مسلط، ورزیده، دنیادیده، آشنا به ظرافت‌های دیپلماتیک، مودب و مورد تکریم حتی برای مخالفان جدی ج. ا. است. (تعبیر هنری کیسینجر از سیاستمداران کهنه‌کار آمریکایی درباره وزیر خارجه پیشنهادهی باغنوان دشمن قابل احترام، تعبیر جالبی است) وزیر خارجه دولت یازدهم، هم ساخت قدرت در دنیا، به خصوص آمریکا را به‌خوبی می‌شناسد و هم روحیه منفعت‌محوری و امنیت‌مداری آنان را تجربه کرده است. هم بر منافع ملی ایران را در ترکیب با اصول و آرمان‌های انقلابی مسلط است و هم به خوبی قدرت تبیین دیپلماتیک اهداف جمهوری اسلامی را در برخورد و تعامل با ادبیات سیاسی، حقوقی و دیپلماتیک دنیا به دور از هیاهوهای غیرضروری و کاملاً بیگانه با دنیای پیپیچه دیپلماسی، داراست و همین ویژگی‌ها و بهره‌گیری از تجارب بالای دیپلماسی در یک ماه گذشته نیز در نیویورک فضای فعلی را بر جمهوری اسلامی ایران گشوده است. در چنین وضعیتی می‌توان خوشبین بود که دستگاه دیپلماسی کشور با پشتوانه اجماع و حمایت موثر در داخل، دنیا را نسبت به واقعیت قابل دفاع جمهوری اسلامی به‌عنوان کشوری متدمن، قدرتمند و جدی در پیگیری اهداف و منافع خود، اقناع کند. مردم بزرگ ایران با ایجاد شرایط کم‌ظننیر فعلی، فرصتی تاریخی برای گذار از پیچ تاریخی امروز خلق کرده‌اند. آیا آن را غنیمت خواهیم شمرد؟

خصوصت‌ها نمی‌تواند تا ابد ادامه یابند. برای هر جنگی نقطه پایانی متصور است. اختلاف میان آمریکا و ایران نیز از این امر مستثنا نیست. بدنامی روس‌ها در تاریخ معاصر ایران چه‌بسا بیشتر از آمریکاست، لیکن چون ما تاریخ‌ساز امروز بوده و در بطن تحولات تاریخ نزدیک خود هستیم، احساس را نیز درگیر نگاه خود کرده و بر دشمنی با آمریکا بیشتر تاکید می‌کنیم. روس‌ها با جداکردن بخش‌های مهمی از سرزمین

ایران، زخمی همیشگی بر پیکر و قلب هر ایرانی وارد کرده‌اند و اگر آمریکا نقش رهبری و هدایت کودتای ۲۸مرداد را داشت، روس‌ها نیز با بلوکه‌کردن طلاهای ایران کمک بزرگی به اهداف آمریکا کردند. امروز روس‌ها متحد استراتژیک ما هستند و آمریکا دشمنی که از نگاه برخی باید تا ابد دشمن بماند. در جنگ تحمیلی نیز میگ‌ها و تانک‌های تی ۷۲ و... روس‌ها، کمترین از تجهیزات آمریکایی به ایران ضربه نزد. پس از سه دهه دشمنی میان تهران و واشنگتن، مذاکره‌وزرای خارجه ایران و آمریکا و گفت‌وگوی تلفنی روحانی- اوباما به مهم‌ترین خبر شصت‌وششمین

زمانی برای پایان خصومت‌ها مجمع عمومی سازمان‌ملل تبدیل شد. اهمیت این گفت‌وگوها فارغ از تاثیرات آن بر روابط دو کشور، به علل تاثیرات منطقه‌ای و بین‌المللی و معادلات حاکم بر آن بود. در جوانی وقتی تاریخ می‌خواندم ترک صحنه جنگ، توسط شاه‌اسماعیل در جنگ چالدران مرا بسیار رنج می‌داد. بعدها که با بلوغ بیشتری به تاریخ پرداختم، ترک جنگ را نمود هوشمندی ارزیابی کردم که سبب شد با این اقدام اتحاد و بزرگی ایران تضمین و نهاده‌ینه شود. عقلانیت ایجاب می‌کند در نبردی که نتیجه

«گری سیک» مشاور سابق امنیت ملی کاخ سفید در گفت‌وگو با «شرق» تاکید کرد

زمان اندک «اوباما» برای نشان دادن حسن‌نیت به ایران

رضاغبی

و ایران، کاملا هوشمندانه و حساب‌شده است. فراموش نکنیم آقای کری مهم‌ترین فرد آمریکایی است که در سال‌های اخیر برای مذاکره با ایران انتخاب شده است. اما ملاقات‌های آقای روحانی در سازمان‌ملل را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد. او در قسمت اول نطق خود بسیار محتاط برخورد کرد و در این قسمت از نطقش، مخاطب بیشتر دست‌راستی‌های ایران بودند.

اما در تحلیل‌های دو روز گذشته شاهد هستیم که برخی‌ها معتقدند صحبت‌های آقای روحانی چیز جدیدی نداشت و ایالات متحده باید همچنان رویکرد

قبلی خود را دنبال کند؟

توجه داشته باشید که گفتیم نطق آقای روحانی را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد. اگر بخواهیم بخش دوم صحبت‌های ایشان را در یک جمله تفسیر کنیم باید گفت که قسمت دوم نطق ایشان هیچ اشکالی ایجاد نکرد و در را برای آینده‌ای بهتر باز نگه داشت. آقای روحانی هم همچون آقای اوباما هوشمندانه راه را برای نزدیک‌شدن قدیم‌بقدم به منافع مشترک باز کرد و در شرایط فعلی و با درنظرگرفتن حساسیت‌های تندرهای ایرانی و آمریکایی، کاملا حساب‌شده عمل شد. ملاقات وزرای امور خارجه دو کشور در مذاکرات ۵+۱ نیز صورت گرفت آیا می‌توان این دیدار را اولین قدم در برقراری ارتباط دوسویه بین ایران و آمریکا دانست؟

مهم‌ترین واقعه هفته گذشته، ملاقات آقای کری با آقای ظریف بود. همان‌طور که آقای کری اشاره کرد گروه ۵+۱ شاهد تغییر لحن ایران در مذاکرات بود. بنابراین از این به بعد باید منتظر اقدامات عملی دو طرف باشیم. قدم‌های عملی دو طرف می‌تواند ضمن

مشایی:

احمدی‌نژاد می‌خواهد راه را برای

تولد احمدی‌نژادی دیگر باز باشد

برایش وجود دارد. دیگر «احمدی‌نژادی دیگر» نمی‌تولد خلق شود و جلو قدرت بزرگ جهان بایستد و بگوید حقم‌ان را می‌خواهیم؛ اگر مردم نباشند، احمدی‌نژاد می‌فهد. اما در این میان تلوزیون ما آب به آسیاب دشمن می‌ریزد و میزان مخاطبان صداسیم‌با کم‌تر از آن حقیضی دوران بعد از انتخاب رسیده است. او سخنان احمدی‌نژاد را اینطور نقل‌قول کرده «الان در این زمان که ما حماسه می‌خواهیم (فردای دصلاحیت خود) الان از آن وضع هم بدتر شده. تازه ما کلی شیکه درست کرده‌ایم که دست به دست بچرخیم. بجه‌ها تلوزیون را روشن کنند که کارتون ببینند بعد ما هم آن را در نظرسنجی‌ها بیاوریم جزو آمار ببینند گمان. فوتبالی ببینیم، سریالی ببینیم؛ فیلم سینمایی ببینیم، با این همه الان بدتر از وضعیت سال ۸۸ است. ۱۵ میلیون جمعیت دل‌شکسته از انتخابات ۸۸ داریم که فکر می‌کردند انقلاب گشته، نه اصلاح طلب تا راه تولد احمدی‌نژادی دیگر باز باشد. احمدی‌نژاد می‌داند خطر یعنی چه و برد یعنی چه. بر احمدی‌نژاد هیچ خطی به شخص احمدی‌نژاد ندارد او برای افکار فقه می‌کند. او می‌داند این مسایل اگر ادامه پیدا کند و همین‌طور برود جلو چه طمع‌ی در بیرون

آقای روحانی با زخم کهنه روابط درهم‌ریخته ایران و آمریکا شایستگی خود را نشان داد و همه مردم ایران را به آینده امیدوارتر ساخت. مردم ایران با بازگشت پیروزمننده روحانی سرور و خوشحالی خود را در خانه‌ها و محیط‌های کاری نشان دادند. قاطبه مردم از روحانی به گرمی استقبال کردند، گرچه اندکی نیز به مخالفت با آن دستاوردها برخاستند ولی ایران در میان امواج ششای مردم چکان بودند که حتی سایه‌ای نیز بر سرور و امید مردم نیفتکندند و گویی که نابودشدن با این‌همه دولت باید اگاه باشد که احتمال می‌رود اینان سازمان یافته و از جایی هدایت شده باشند و نکند که این‌بار نیز مانند وقتی که در قم سخنرانی آقای دکتر علی لاریجانی رئیس مجلس شورای اسلامی را به‌هم زدند، به دستور عمل کرده باشند، در این صورت باید تحت پیگرد قانونی قرار گیرند و تفهیم شوند که ایران امروز، نه جایی است که بتوانند بر خلاف قانون و اخلاق دست به کاری بزنند.

احمدی‌نژاد

یادداشت: «دیدار روحانی – اوباما دیرهنگام اما یک فرصت»: اکبراعلمی

مکالمه تلفنی اوباما و روحانی را مثبت و در جهت منافع ملی ایران و آمریکا ارزیابی می‌کنیم و بهتر آن بود دو رییس‌جمهور از فرصت‌های بالقوه و بهتری که در حواشی سازمان‌ملل برای گفت‌وگوی مستقیم و روزرو به وجود آمد نهایت استفاده را می‌کردند و ضمن گفت‌وگو و مصافحه با یکدیگر در کمیت میمان و میزان، روحانی می‌توانست از این طریق به جهانپان نشان دهد که مواجهه مثبت و عزتمندانه یک میهمان با میزبان خود و نهراسیدن از گفت‌وگوهای سازنده جزو فرهنگ و سلوک ایرانیان است و اساسا دیپلماسی موفق چیزی جز تبدیل تهدیدها به فرصت، پیشگیری از تهدیدها و بهره‌گیری از فرصت‌ها برای تامین مصالح یک کشور نیست.

کیهان

سر مقاله: «به نام مردم نان نخورید!»: حسام‌الدین برومند
تمس تلفنی اوباما – روحانی و بحث درامنه رابطه ایران و آمریکا بهانه مناسبی بوده تا در قالب سنل‌پوها و سوزهای رسانه‌ای هجمه گسترده‌ای بر ضد اصول و محکمات جمهوری اسلامی به پیش کشیده شود. عجیب است که فالان روزنامه مدعی اصلاح‌طلبی با آن ایر سخنگوی فارسی‌زبان وزارت خارجه به محجوب و دلسوزانه بر صفحه اول خود می‌نشاندا عسکی که سخنگوی فارسی‌زبان وزارت خارجه آمریکا انگشتر عقیق نیز به دست دارد آیا فارسی‌صحبت‌کردن و انگشتری که نماد خاصی در فرهنگ ایرانی است تضمینی برای اعتماد به کسانی است که تحریم‌های وحشیانه را علیه ملت ایران تصویب کردند؟.. محور دیگری که برخی رسانه‌های داخلی مدعی اصلاح‌طلبی دنبال می‌کنند گزرن‌حل مشکلات اقتصادی به موضوع برقراری رابطه با آمریکا است و این ماجرا را به‌گونه‌ای یکسویه بازتاب داده می‌شود. آنچنان که جهنم‌دیزنی نمی‌زند، پیوسته می‌گوید: مشکلات اقتصادی و به‌خصوص راه مقفله‌با تحریم‌ها، باید مبتنی بر «پیشرفت اقتصادی درون‌را» و «اقتصاد مقاومتی» باشد، نه تصور مذاکره با کشوری که خود در بحران اقتصادی به‌سر می‌پرد. برخی رسانه‌های مدعی اصلاحات مقارن با فضاپی که خود ترسیم کرده‌اند خط خیانت به آرمان‌ها و اصول و محکمات جمهوری اسلامی را در پیش گرفته‌اند و عجیب است که گستاخانه بی‌پروا ستون مقفله و بدادشت خود را به کارگزارانشان رسانه‌های ضدانقلاب مانند بی‌بی‌سی و صدای آمریکا می‌مبارند آیا این بسترسازی برای تحمیل شرایط به دولت فعلی نیست؟

«یک داداگذاری دیگر»

محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه در مصاحبه با شبکه آمریکایی (Abc news) ضمن محکوم‌کردن هولوکست آن را جناحیتی فحیح خواند و گفت «کارگرفتن اصطلاح «افسانه هولوکست» در نسخه انگلیسی سبب متعاطی‌ه‌ه‌ری (hamenei) شنی از انگلیس است. باید توجه است این در حالی است که مقام معظم رهبری در دیدار با اعضای مجلس خبرگان رهبری در تاریخ ۱۸ اسفند ۱۳۹۰ ضمن «افسانه» نامیدن هولوکست آن را حادفاتی بنذاری – نه واقعی – خواندند.

یادداشت: «یک نمره منفی برای دستگاه دیپلماسی ایران»: عباس حاجی‌نجاری

دستگاه دیپلماسی کشور یکبار باید مواضع چند روز گذشته خود و مسوولان آمریکا را بازخوانی کند، آنگاه به این نقطه خواهد رسید که انتها اصول و مبای نرشم قهرمانانه را در گفت‌وگوها و مذاکرات رعایت کرده، بلکه بیش از گذشته فضای جامعه و حتی نخبگان را نیز به سرنوشت مذاکرات شرطی کرده است که مواضع امام‌جمعه موقت اصفهان تنها نمونه‌ای از آن است و البته ذوق‌زدگی مطبوعات زرد نسبت به این روند خود معضلی است حسن نیز داشت و آن این بود که یکبار دیگر غیرقابل اعتمادبودن آمریکایی‌ها را اثبات کرد.

ایران

یادداشت: «دیپلماسی گردشگری»: محمدعلی نجفی
ما باید به‌دنبال توسعه ایجابی صنعت گردشگری باشیم، نه آن نوع توسعه که به وسعت و مال‌اندوزی نظر دارد بلکه آن نوع که به اعتنا توجه می‌کند، اعتنای فرصت‌های گردشگری و اعتدالی ظرفیت‌های و سربام‌های معطل‌مانده فرهنگی، ما می‌توانیم با اعتدالی صنعت گردشگری فرهنگی شیوه‌های نوینی از دیپلماسی گردشگری را اعمال کنیم که ذیل عنوان کلی دیپلماسی فرهنگی سبب معرفی ایران به صفت خوشایند و مستغنی‌اش می‌شود؛ آن‌وچ‌ه که متضمن روحیه مدارا و صفا و صلح‌جوی ایرانی است.